

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12248/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Тијана Црвенковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је законски заступник Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 407/2024 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 407/2024 од 19.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 407/2024 од 19.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10689/2022 од 05.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбен захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати укупно 2.914.389,37 динара и то тужиоцу 1.942.926,25 динара и тужиљи 971.463,12 динара, сваком са законском затезном каматом од 05.12.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право својине у $\frac{3}{4}$ делова на парцелама .../..., површине 245 м² и 3575/20, површине 62 м², обе уписане код РГЗ СКН Нови Сад 1 КО ... ЛН ..., те да су тужиоци дужни трпети да се тужени с тим правом својине упише код Националне службе за катастар непокретности по правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно надокнади трошкове парничног поступка од 424.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 407/2024 од 19.03.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23). У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка и поступка одређивања накнаде de facto одузето од његовог власника и приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина - улица, постоји уједначена пракса судова. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој територији се фактички одузето земљиште налази, као титулар права јавне својине на јавној површини - улици, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиоца вредност предмета спора побијаног дела је 1.942.926,25 динара, а у односу на тужиљу 971.463,12 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког тужиоца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**